

Sygn. akt V CZ 93/06

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marek Sychowicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa "P." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

przeciwko "K." Spółce Akcyjnej

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 listopada 2006 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 sierpnia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda – „P.” Sp. z o.o. od wyroku tego Sądu z dnia 14 października 2005 r., ponieważ brak skargi, polegający na nie dołączeniu jej odpisu, nie został usunięty w wyznaczonym terminie.

W zażaleniu na wymienione postanowienie powód zarzucił naruszenie art. 370 w zw. z art. 398²¹ i art. 130 § 1 k.p.c. i wniósł o jego zmianę przez przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie kwestionuje tego, że wezwany do usunięcia braku skargi kasacyjnej, polegającego na nie dołączeniu jej odpisu, zarządzenie to wykonał po upływie wyznaczonego terminu. Zażalenie oparte jest na twierdzeniu, że do skargi kasacyjnej dołączone zostały jej odpisy w odpowiedniej ilości i nie zachodziła potrzeba wzywania do usunięcia braku skargi. Prawdziwość tego twierdzenia nie została jednakże wykazana.

Wbrew przekonaniu skarżącego okolicznością wskazującą na to, że skarga kasacyjna w chwili jej wniesienia nie była dotknięta brakami, nie jest nie wezwanie skarżącego do usunięcia braków przed wydaniem przez Sąd Apelacyjny postanowienia z dnia 11 stycznia 2006 r. o odrzuceniu skargi. Z § 122 ust. 1 Regulaminu wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. z 1987 r. Nr 38, poz. 218 ze zm.) wynika ogólna zasada, mająca zastosowanie także do skargi kasacyjnej, że jeżeli pismo nie odpowiada warunkom formalnym, a z treści pisma wynika, że podlega ono odrzuceniu, przewodniczący wydziału wyznacza posiedzenie niejawnie bez wzywania strony do usunięcia braków formalnych pisma chyba, że bez ich usunięcia nie można wydać postanowienia w przedmiocie odrzucenia pisma. Przyczyną odrzucenia skargi kasacyjnej powoda postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 11 stycznia 2006 r. było uznanie, że nie jest ona taką skargą i przed wydaniem tego postanowienia nie zachodziła potrzeba badania czy pismo nie zawiera braków, które wymagałyby usunięcia. Również okoliczność, że Sąd Najwyższy rozpoznawał zażalenie od wymienionego

postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 11 stycznia 2006 r. nie świadczy, że skarga kasacyjna nie była dotknięta brakami. Dla rozstrzygnięcia zażalenia okoliczność czy skarga kasacyjna miała braki podlegające usunięciu, czy też nie miała takich braków, była bez znaczenia i nie była przedmiotem badania Sądu Najwyższego.

Skarżący sam się pozbawił możliwości wykazania, że do skargi kasacyjnej dołączył wymaganą ilość jej odpisów. Z naruszeniem art. 126 § 1 pkt w związku z art. 398⁴ § 2 zd. pierwsze k.p.c. nie wymienił bowiem w skardze dołączonych do niej załączników. Stanowi to także brak formalny skargi.

Wreszcie nie można nie zauważyć, że skoro skarżący wykonał (aczkolwiek po terminie) zarządzenie wzywające go do usunięcia braku i nie zarzucił wówczas niezasadności zarządzenia, to widocznie sam uznał, że skarga kasacyjna dotknięta jest brakiem. Podniesienie takiego zarzutu obecnie zdaje się zmierzać do uchylecia się od konsekwencji spóźnionego usunięcia braku.

Z przytoczonych względów zażalenie, jako niezasadne, podlegało oddaleniu (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).